

Kritizovat Unii už dnes není svatokrádež

25.července 2006 Jan Zahradil

Temné mumlání o údajném „euroskepticismu“ ODS se dlouho táhlo jako červená nit mnoha mediálními úvahami zabývajícími se naším realistickým vztahem k EU. Teď se blýská na lepší časy a zdá se, že dny tohoto klišé jsou definitivně sečteny, jakkoliv se ho někteří stále křečovitě drží.

Především – praktická zkušenost s naším členstvím a každodenním fungováním v EU našťestí vytváří podmínky pro obecně daleko střízlivější pohled na Unii, než tomu bylo dříve. Oprávněná kritika toho či onoho nepodařeného aspektu evropské integrace už není považována za svatokrádež jako ještě před několika lety, kdy jsem s kolegy zveřejnil Manifest českého eurorealismu, který byl hodnocen téměř jako protistátní pamflet.

Navíc, pokud jde o zahraniční a evropskou politiku, vyslala v křehké povolební situaci ODS pár významných pozitivních signálů. Zejména šlo o nominaci na funkci ministra zahraničních věcí. Alexandr Vondra byl možná pro někoho překvapivou, o to však přesvědčivější volbou, a to nejen pro své zahraničněpolitické zkušenosti, osobní integritu a dobrou veřejnou i mediální image. Pokud totiž osobnost jeho typu, přicházející přece jen z poněkud jiného politického zázemí, než je kmenové prostředí ODS, je ochotna se přihlásit k zahraničněpolitickému programu občanských demokratů a realizovat jej ve vládě, je to zřetelný vzkaz všem jeho dosavadním kritikům: tento program není žádnou okrajovou anomálií, ale dobrou a široce přijatelnou strategickou formulací českých národních zájmů.

V dané chvíli je takový vzkaz mnohem důležitější než naplňování osobních ambicí kohokoliv včetně mě.

Dále: sestavování vládní koalice, tvorbu jejího programu a dojednávání podpory či tolerance ve Sněmovně nechceme ohrozit žádnými vnějšími faktory či záminkami k nedohodě. Dali jsme proto najevo, že jsme ochotni odložit naše dlouho připravovaná jednání o vzniku nové eurorealistické frakce na půdě EP tak, aby nekolidovala s jednáními okolo vzniku nové české vlády. Nejde o žádnou rezignaci na naše autonomní priority, ale o výraz odpovědnosti. Ani zmíněný projekt nové frakce si nezaslouží, aby se stal rukojmím při vnitropolitických jednáních.

To je jen ukázka skutečnosti, že ODS jako vládní strana hodlá na poli zahraniční a evropské politiky postupovat státoporně. Věřím, že takto naše kroky čte veřejnost, koaliční partneři, ale i naši političtí oponenti.